

Postavljanje prioriteta u općoj praksi: zdravstveni prioriteti starijih pacijenata razlikuju se od prioriteta liječnika za liječenje pacijenata

Isabel Voigt, Jennifer Wrede, Heike Diederichs-Egidi, Marie-Luise Dierks, Ulrike Junius-Walker

Cilj Utvrditi zdravstvene prioritete starijih pacijenata i prioritete njihovih liječnika za liječenje pacijenata uz pomoć obrasca za gerijatrijsku procjenu i utvrditi postoji li preklapanje među tim prioritetima.

Postupci Istraživanje je uključilo uzorak od 9 liječnika opće prakse u Hannoveru, Njemačka, i stratificirani uzorak 35 pacijenata (2-5 pacijenata po praksi, 18 žena, srednja dob 77,7 godina). Pacijenti su ispunili Standardiziranu procjenu za starije pacijente u primarnoj zdravstvenoj skrbi (Standardized Assessment for Elderly Patients in Primary Care, STEP) kako bismo dobili pregled njihovih svakodnevnih problema. Na osnovi tih rezultata, pacijenti i njihovi liječnici nezavisno su ocijenili važnost svakoga problema koji je otkrio obrazac za procjenu. Pacijenti su određivali važnost problema za njihov svakodnevni život dok su liječnici određivali važnost problema za pacijentov svakodnevni život i za pacijentovu medicinsku skrb.

Rezultati Svaki pacijent je imao od $18 \pm 9,2$ (srednja vrijednost ± standardna devijacija) zdravstvenih problema. Trideset i pet pacijenata otkrilo je 634 problema, od kojih su 537 (85%) dani na procjenu pacijentima i liječnicima. Od tih 537 problema, 332 (62%) su ocijenjeni važnim za svakodnevni život od strane pacijenata a 334 (62%) od strane liječnika. Uz to, liječnici su ocijenili 294 (55%) problema kao važne za medicinsku skrb pacijenata. Iako su ti omjeri „važnih“ problema bili slični između pacijenata i liječnika, preklapanje u specifičnim problemima koje je svaka skupina smatrala važnima bilo je neznatno. Cohenov κ između pacijenata i liječnika za važnost problema za život pacijenata bio je nizak ($\kappa = 0,23$). Pacijenti i liječnici također se nisu slagali kad su u pitanju bili problemi koje su liječnici smatrali važnima za medicinsku skrb o pacijentima ($\kappa=0,18$, $P<0,001$ za svakog).

Zaključak Nizak stupanj podudaranja između liječnika i pacijenata kada su zdravstveni prioriteti u pitanju zahtijeva uspostavljanje bolje komunikacije među dvjema stranama.